

Möte i mångfaldsgruppen fredag den 13 september 2013 i Kyrkans Hus i Örebro

Närvarande: Margareta Ericsson, Caroline Burstedt och Susanne Edberger från Örebro/kyrkan, Marie Karlsson, Eskilstuna, Erna Lindkvist, Norrköping, Anna Skarin, Borlänge, Else-Marie Saker, Örebro/komm., Magnus Vestberg och Pia Ringeborn från Köping, Katarina Evetorp och Irene Malmborg från Södertälje.

Familjerådgivarna hade bjudit in Azita Iranipour, ledamot i skolnämnd och ersättare i kommunfullmäktige för folkpartiet

Azita berättade om sina erfarenheter som kurator i kommunen och KBT-terapeut i eget företag. Hon har arbetat med utmanande ungdomar i belastade områden, varit handledare för pedagoger och är politiker. Hon berättade också om sina personliga erfarenheter av att ha kommit till Sverige från Iran som 17-åring.

När Azita kom till Sverige utan föräldrar inkvarterades hon den första tiden på Kronobergshäktet i Stockholm. Hon önskar andra nyanlända ett annat mottagande.

Azita berättade om den vanliga synen på myndigheter i hennes hemland, många har mycket tråkiga erfarenheter av myndigheter och myndighetspersoner. Att söka hjälp hos en myndighet känns inte naturligt. Människor har upplevt förtryck från många håll, bl a från kyrkan, varför inte heller t ex familjerådgivning i kyrkans regi är särskilt lockande. I hemlandet är det inom familjen och då hos de äldre och respekterade personerna man ber om råd och hjälp. Man tar inte familjeproblem utanför slakten. Det finns ofta en känsla att man inte litar på varandra. Psykologer och andra experter kan anlitas men detta gäller de mest privilegierade. Azita menade att denna syn lever kvar när man flyttar till Sverige och kan förändras först med 2:a och 3:e generationen i och med att man tar alltmer intryck av den svenska kulturen. Att vara "försvenskad" kan dock anses mycket negativt bland de äldre. Vad man har i bagaget är avgörande när det gäller inställningen till att söka hjälp. Azita menar att invandrapolitiken inte har gjort människor så benägna att utnyttja samhällets olika erbjudanden. Om människor känt sig mer integrerade i samhället skulle de kanske sökt hjälp i högre grad.

Azita talade om integration – hur vi är med varandra. Det finns många brister, t ex på arbetsmarknaden, när en person som haft ett yrke och

varit någon i hemlandet, inte får arbete och känner sig värdelös när han kommer hit.

Vi samtalade utifrån egna erfarenheter och tillsammans med Azita

En del av oss har erfarenheter av somalier. Utåt hörs mycket negativt men det är tydligt att det finns en stor sammanhållning och man får mycket stöd av varandra. Ibland förekommer för oss ovanliga familjekonstellationer, det kan vara svårt att hitta former att möta familjer med t ex fler fruar.

Förutfattade meningar finns såväl hos svenskar som hos invandrare. Svenskar är inte alltid väl sedda invandrare emellan. Det handlar om att få en relation, när man inte känner varandra finns ett avstånd.

Vi diskuterar skolan och t ex sex- och samlevnadsundervisningen. En del föräldrar är rädda och vill inte att barnen ska delta. Det blev lättare när man tog bort "sex- och". Samlevnadsundervisning enbart är inte lika kontroversiellt. Naturligtvis upplevs detta (och mycket annat) olika i olika grupper. T ex bland muslimer, kan uppfattningar skilja mycket beroende på om man är utövande eller icke utövande muslim.

Else-Marie kände igen mycket av detta från sin kännedom om Egypten. Där kan den äldre, respekterade personen som man vänder sig till i såväl ekonomiska frågor som samlevnadsfrågor, vara en kvinna i det egna kvarteret.

Det finns en rädsla hos många för myndigheter, t ex att de kan ta barnen ifrån en. Det finns också en rädsla att anses vara psykiskt sjuk om man pratar med en terapeut. Det är mer ok att vända sig till en läkare.

Erna berättade om ett möte med en kvinna som sökte hennes hjälp att hantera en myndighet. Det kan kännas svårt att inte kunna hjälpa när människor efterfrågar saker som går utanför vårt område.

Vi diskuterar vad som sker i mötet och vad människor som söker oss förväntar sig. När människor kommer till oss vill vi erbjuda ett genuint intresse, ett möte, men vi behöver också bli tydligare med vad vi kan erbjuda.

Att prata kring mänskliga rättigheter kan vara ett sätt att röra sig inom vår gemensamma värdegrund utan att det blir pekpinnar.

Kan man ha relationskurser (typ Prep), med tonvikt på kurs, för olika invandrargrupper?

Vad händer runtom i landet?

I Örebro har man uppmärksammat trenden med ensamkommande flyktingbarn. Flera bekräftar att detta nog är en landsomfattande företeelse.

I Örebro har somaliska ungdomsföreningen bjudit in Olle Waller.

I Borlänge ingår information om familjerådgivning i introduktionen för nyanlända.

I Norrköping sker ett samarbete mellan hälsokommunikatörer, flyktingmedicin och representanter från olika länder.

Vi tipsade varandra om intressanta föreläsare och litteratur

Anne Öfsti, norsk familjeterapeut, kommer till Borlänge i mars nästa år, talar om Perrelationer i vår tid.

Hober någonting, en intressant föreläsare på studiedagarna i Västerås, pratade om känslomässig imperialism.

Nawal El Sadawi, en egyptisk författarinna – har skrivit mycket om kvinnors rättigheter och demokratifrågor.

Kärleksfulla berättelser - om systemisk parterapi av Ingalill Sjögård och Ingela Rydholm.

Nästa möte

Familjerådgivarna i Borlänge bjuder in till nästa möte, den 28 mars 2014. Mer info kommer senare.

/Irene Malmberg
Södertälje